

جدیدیت خه ته وائي

What is Modernism?

Dr. Bushra Khatoon*

ABSTRACT

Broadly speaking “Modernism” is said to have been characterized by a deliberate & often radical shift away from tradition & consequently by the use of new & innovative forms of expression. Thus the style & themes of the literature of the modern are markedly different from those that preceded them. The author of this paper has thrown light on the definition origin & these aspects of modernism.

څنگه چې په دې دنيا كښې د هر يو څيز عمر وي او په هغې عمر كښې هغه د مختلفو پړاوونو يا Stages نه تېرېږي. دغه شان د يو قوم ادب هم د مختلفو پړاوونو نه تېرېږي چې پكښې د كلاسيكيت او جديديت پړاونه ډېر ارزښت لري. جديديت دومره پخوانې شې دې څومره چې انسان. هر شې، هر روايت هر سوچ چې پرون يو كال يا يو پېړۍ مخكښې نومې ؤ، نن ورځ، دا كال او دا پېړۍ زور دې او دغه شان نن ورځ، دا كال، دا پېړۍ او دا "Millinium" چې خه نوي دي هغه به صبا په راتلونكي، كال، پېړۍ او "Millinium" كښې زور وي. زما د وينا مطلب دادې چې جديديت دومره خوره وړه اصطلاح ده چې په پېړۍ محيطه كېدې شي او په ورځو كښې راتولېدې شي. په دې حقله ډاكټر عنوان چشتي وائي :-

” ادب اور زندگي ميں نئے پن اور پُرانے پن کا تصور اضافي ہے۔ جو چیز آج نئی ہے۔ کل پرانی ہو جائے گی اور جو چیز آج پرانی ہے وہی کل نئی تھی۔ قدامت اور

* Assistant Professor Pashto Academy University of Peshawar

جدیدیت کا ایک تصور یہ ہے۔ کہ وہ چیز جو آج موجود ہے، نئی ہے۔ مگر یہ تصور غیر منطقی ہے کسی چیز کا محض موجود ہونا اس کے نئے پن کی دلیل نہیں ہو سکتا۔ دوسرا تصور یہ ہے کہ ہر وہ چیز جو آج خواہ نئی ہو یا پرانی جو نئے دور کے مزاج سے ہم آہنگ ہے، نئی ہے۔ بغاوت سے پہلی قسم کی چیزوں کی شکست و ریخت ہوتی ہے۔ اسلئے نئی چیز وہی ہے جو عصری آگہی، نئی جست اور نئے شعور سے متصف ہو اور نئے تقاضوں کا ساتھ دینے کی اہلیت رکھتی ہو۔^۱“

پروفیسر ڈاکٹر سلمیٰ شاہین پہ خپل کتاب ”جدید نظم پہ پښتو“ کښې لیکي:

”د ادبي اصطلاح په طور د جديد يا جديدیت مفهوم د هرې زمانې يا د هر دور د ثقافتي تقاضو مطابق بدلېږي - زور نوے کېږي ، د زور په ځائے نوے راځي دا بدلون "Replacement" د لابنه کېدو دپاره وي - دا بدلون د فارم په لحاظ هم او د فکر يا مضامينو په لحاظ هم کېږي - ځکه چې د جديد يا جديدیت تعلق د وخت او زمانې سره وي - د وخت او زمانې انحصار د معاشري په تهذيبي او ثقافتي رغونه وي - ځکه نو د هر دور د جديدیت خپلې معنې وي - چې د هغه وخت د سماجي عمل نه جوړې شوي وي - نو ځکه د هر عهد او د هر دور خپل مخصوص جديدیت خپلې معنې وي - چې د هغه وخت د سماجي عمل نه جوړې شوي وي - نو ځکه هر عهد خپل مخصوص جديدیت لري - او دا جديدیت هر ه زمانه کښې پيدا کېږي - د هر دور جديدیت په راتلونکي وخت کښې کلاسيکي شي او د هر کلاسک خلاف د يونوي جديدیت ظهور کېږي - داسې ښکاري چې په هر دور کښې جديدیت د نوي حقيقت په لټون يا د ادبي تکميل په

غرض د وړاندې تللو لارې هواروي۔ دا یونۍ ختمېدونکې سلسله ده۔ ځکه چې ژوند د ارتقاء په لاره یون کوي^۲۔

د جدیدیت دور په ځینو قامونو مخکښې راغله دے او په ځینو وروستو خود هر قوم په ژوند کښې دا پراؤ راځي ضرور۔ ځکه چې دا د فطرت قانون دے۔ چې وخت سره سره بدلون په هره معاشره کښې راځي۔ او د معاشرې غړي ددې نه په خوښه یا ناخوښه متاثره کېږي ضرور۔ وخت سره سره د خلقو په ژوند ژواک، خوراک څښاک، جامه پېزار، خبرو اترو، ناسته پاسته عن تردې چې د خلقو د ژوند د مقصدونو او سوچونو کښې هم بدلون راځي۔ او ددې هر څه کتنه مونږ په ادب کښې کولې شو۔ ځکه چې ادب مونږ ته د معاشرې یو "Cross Section" بنائې او هر ادب د خپل دور عکاسي او نمائندگي کوي۔

جدیدیت د عربی ژبې لفظ دے۔ چې معنی ئې ده "نومے" یا "نومے والے" "اوسنے" په انگرېزی ژبه کښې ددې دپاره د "Modernim" لفظ استعمالېږي۔ او "Oxford Advanced Learner Dictionary" ئې داسې معنی کوي۔

"Modern ideas or methods in Contrast to traditional ones, esp. In art or religion"³۔

ددې نه مراد مونږ د روایت پسندی او قدامت پسندی نه انحراف او بغاوت اخستے شو۔ د روایت نه تر جدیدیت پورې سفر د څو اهمو پراؤنو نه تیرېږي چې په کښې د ځانگړتوب، جدت او بغاوت پراؤنه شامل دي۔ د روایت نه جدیدیت پورې دا سفر په یو سائیکل کښې روان وي۔

”روایت سے جدیدیت تک کا سفر فن اور شاعری کا طویل، مسلسل اور تخلیقی سفر

ہے۔ اس میں درمیانی سنگ میل بھی آتے ہیں۔ روایت، فن اور تجربہ کا نقطہ

آغاز ہے۔ روایت کے بعد انفرادیت کی منزل آتی ہے۔ انفرادیت کے بعد جدت

اور جدت کے بعد بغاوت کا دائرہ عمل شروع ہوتا ہے۔ اس طرح اگرچہ شعری

تجربہ کی اساس روایت ہے۔ مگر اس کو بغاوت اور اس کے بعد نئی ہیئت کی تعمیر

تک کئی منزلوں سے گزرنا پڑتا ہے۔ روایت کے اس پیچیدہ اور تخلیقی سفر کے
ماحصل کے نام جدیدیت ہے۔^۴“

د مشرق پہ حقلہ کبھی مشہورہ دہ چہی دوی روایت پسند دی او مغرب والا
بغاوت پسند۔ کہ مونہ د تاریخ مطالعہ او کرو نو پتہ بہ اولگی چہی جدیدیت
صرف تر مغرب پوری محدودہ نہ دے بلکہی مخکبھی مغرب کبھی راغلے دے
او وروستو مشرق ہم ددی نہ متاثرہ شوے دے۔ پہ مغرب کبھی د جدیدیت
دور پہ یوہ خاصہ نامہ "Renaissance" یاد پری۔ چہی اردو کبھی ورتہ نشاۃ
ثانیہ وئیلی شی۔ "Oxford Advanced Learner Dictionary" د
"Renaissance" تعریف داسی کوی۔

"The Period in the 14th and 15th, 16th century during
which there was a renewed interest in art and
literature inspired by a presh study of ancient Greek
ideas etc⁵."

T. Singh د Renaissance پہ حقلہ وائی:

"Renaissance means re-birth, Broadly speaking the
Renaissance implies that reawaking of learning
which came to Europe in the 14th and 15th century⁶"

پہ یورپ کبھی د نشاۃ ثانیہ دور مخکبھی اٹلی بیسا فرانس او پروس وروستو
انگلیند تہ راغلے دے۔ پہ دی لہ کبھی اشتیاق احمد وائی۔

” عام طور سے یورپ میں مشہور ہے کہ نئی دنیا یعنی جدیدیت کا آغاز ۱۴۵۳ء
سے ہوتا ہے۔ جب ترکوں نے قسطنطنیہ کو فتح کیا۔ اور یونانی عالم اپنی کتابیں لے
کر وہاں سے بھاگے۔ اور سارے یورپ میں پھیل گئے۔ انہوں نے یونانی علوم
یورپ والوں کو پڑھائے اس دور کو نشاۃ ثانیہ اس لئے کہا جاتا ہے۔ کہ یونان اور
روم کے زوال کے بعد یورپ کا ذہن گویا مر گیا تھا۔ اور ہزار سال تک مدفون رہا۔
پندرہویں صدی میں جب یونانی علوم پھیلے تو مغرب کا ذہن دوبارہ پیدا ہوا۔“

پوهان دا هم وائي چې دا خبره سراسر غلطه ده ځکه چې يوناني علمونه د "medival ages" راسې رائج وو. خو هغې له به دوهم نمبر حيثيت ورکېدے شو. او د ټولو نه لويه درجه د ديني علومو وه. په پنځلسمه صدي کښې يوناني علومو له اوچت مقام ورکړے شو. دا علوم په وحي مشتمل نه وو بلکې عقلي وو. دوهمه خبره دا چې په يوناني علومو کښې په انساني نقطه نظر باندې غور کېدے شو. او انسان د کائنات مرکز گڼلے شو. په دې وجه دې تحريک ته د انسان پرستي Humanism نوم هم ورکړے شو. بناغلي اشتياق احمد ددې دور څه خصوصيات هم په گوته کړي دي. چې په هغې کښې د اهمو خصوصياتو ذکر لاندې کولے شي.

۱. يوناني علومو له په ديني علومو ترجيح ورکول.
۲. انسان پرستي يعني انسان له په ټولو موجوداتو فوقيت ورکول او په هره خبره انساني نقطه نظر سره غور کول.
۳. په خدائے ايمان يو رسمي شان له څيز او گڼلے شو.
۴. د آخرت نه هم انکار او نه کړے شو. خود medival ages خلقو به وئيل چې آخرت حقيقت دے او دنيا د هوکده ده. اوس خلقو وئيل چې دنيا او آخرت دواړه حقيقت دے.
۵. آخرت چونکې بنکاري نه ، لهذا د هغې غم نه دي کول پکار. او دنيا د سترگو د وړاندې ده په دې وجه ددې بندوبست کول پکار دي. ددې نظريې قائل انگرېز فلسفي "Sir Francis Bacon" ؤ. هغه ته د ټولو نه ورومېه جديد مفکر هم وئيلے شي.
۶. دا خيال هم مقبول شو چې د خدائے دوه کتابونه دي انجيل او فطرت ، لهذا د انجيل سره سره د فطرت مطالعه هم ضروري ده.
۷. دا چې اخلاقيات هېڅ شے نه دے او چا چې طاقت حاصل کړو هغه بڼه دے او بيا طاقت هم لامحدود پکار دے. د اخلاقياتو دا نوې فلسفه د

اټلي مفکر ميکاولي پېش کړې ده . هغه به وي چې بادشاهان دې د طاقت حاصلولو دپاره جائز او ناجائز هر څه کوي .

۸. په دې دور کښې د ”قوم“ او ”قوميت“ نوم تصور پېدا شو . قوم او وطن له هغه ځايه ورکړې شو څه چې خدائے له ورکول پکار دي . دا دور د تجارت د ترقي دور دے او ددې دور نه د موجوده سرمايه دارۍ اغاز کېږي .

په دې ټولو خاصيتونو کښې يو څيز مشترک دے او هغه دے د فرد اهميت . نه صرف د نشاة ثانيه بلکې د پوره دور جديديت اصل روح انفراديت پرستي ده . په تېرو پېنځو سوؤ کالو کښې چې مغرب کښې کومې گمراهۍ پېدا شوې دي . هغه ټولې د انفراديت پرستۍ د تخم نه ټوکېدلي دي . انگرېزي ادب د جديديت ددې فضا نه ډېر متاثره شو او د قدامت پسندۍ نه انحراف او بغاوت اوکړے شو . اول په صرف د باچاگانو ، شهزادگانو او اشرافيه طبقې په حقله ليکل کېدل . که هغه به منظوم ادب ؤ او که منشور خو ولې په جديد دور کښې د معاشرې د عام وگړي د احساساتو او جذباتو ترجماني اوشوه . د هغې د پرېوتې حالت نه خلق خبر کړے شول . دا بغاوت د رومانويت په دور کښې ډېر زيات شوے دے . کوم چې په مغرب کښې په انگرېزي ادب کښې د نشاة ثانيه نه هم وروستو راغلے دے . اگرچې د رومانويت هم څه Concrete تعريف نشته . F.L.Lucas په The Decline & Fall of Romantic ideal کښې د رومانويت تقريباً ۳۹۶ ، ۱۱ تعريفونه شمېرلي دي . خو يو هم په کښې په ټول پوره نه دے . رومانويت هم په هر ملک کښې په بېله طريقه او بېل وخت کښې راغلے دے . په جرمن کښې رومانويت د ادب نه زياته فلسفه متاثره کړې ده . په فرانس کښې پرې انقلاب راغلے دے او په انگلېنډ کښې ئې ادب زيات متاثره کړے دے . په ورومبي ځل Schlegal د Romanticism داسې تعريف اوکړو چې :

"Romanticism is liberalism in literature"

په جديد انگرېزي ادب كښې د هېئت يا فارم په لحاظ او د موضوع په لحاظ ډېر بدلون راغی. په جديد دور كښې د انسانانو په احساساتو څه په مشينانو او په ځاډو هم ليكل او شول. د مثال په توگه د "Sheila smith the Ballade of a motorbus" او د "Sir Edmund Gosse The Charcoal Burner" د T.S Eliot "Modern themes" په حقله وائي:

"The Essential advantage of a poet is not to have a beautiful world with which to deal, it is to be able to see beneath both beauty and ugliness, to see the boredom & the horror & the glory"⁸

شاعرانو ته ازادي حاصله شوه چې هغوي په دې كائنات كښې په څه څيز هم د خپلو خيالونو اظهار كولى شي. په ادب كښې د وړو څيزونو بې ساه څيز او وړو كې ډي روح نه واخله تر انسان او مشينانو پورې په هره موضوع د ليك ازادي ددې دور خاصه ده.

د موضوع د تعين په حقله Dr T. Singh وائي.

"Gone are the days when it was believed that the job of the poet was only to create beauty. He is free to write poems on themes ranging from kings to cabbages & from the cosmos to a pin's head."⁹

اگرچې جديد انگرېزي ادب د نفسياتونو نه هم متاثره دى. او ډېر اديبان لکه T.S.Eliot او Huxely وغېره د نفسياتونو نه متاثره دي. او دا د مادې ترقي او تيكنالوجي دور دى. خو د روحاني انحطاط شكار دى. د T.S.Eliot نظمو نه The Wasteland او The Hollow man ددې ښكاره مثالونه دي. د دوي نه علاوه ډي، ايچ لارنس، ايزرا پاؤنډ او نورو هم په ازاد مت ادب تخليق كړو.

"Writers such as Joseph Conrad and William Faulkner wrote the muscularity of the times; of man still attempting to control forces beyond his control & sometimes succeeding. Others like T.S Eliot,

D.H.Lawrence, Franz kafka, Fedreico Garcia Lorca,
Ezra pound and Marcel proust wrote about the
human condition at its worst & at its best¹⁰”

ددې نه علاوه بنحو هم په ادب کښې خپل اواز اوچت کړو - چې ښکاره
نومونه پکښې د Gertrude Stein او Virginia Wolf دي -
علامت نگاري ، استعارې او تشبیهات او Stream of Conscliousness
ددې دور د ادب ښکاره خاصتونه وو۔

دا خود مغرب د جدیدیت یوه خاکه شوه - اوس مونږ گورو چې په
اسلام کښې جدیدیت څه شے دے - په دې لړ کښې ښاغلي اشتیاق احمد په
خپل کتاب جدیدیت کا تنقیدی تناظر کښې لیکي چې د انساني تهذیب
په تاریخ کښې چې د جدیدیت کوم تحریکونه تېر شوي دي - په هغې کښې
د ټولو نه مؤثر اسلامي تحریک ؤ - په قرآن کښې په تعقل ، تدبیر او تفکر
چې څومره زور ورکړے شوے دے - دومره په مخکښې صحیفو کښې نه ؤ
ورکړے شوے - د جدیدیت بنیاد په بدلون اېښودے شوے دے - دا حقیقت
په قرآن حکیم کښې ددې آیت نه ظاهرېږي -

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ (الرعد : ۱۱)

ترجمه :- خدائے پاک د یو قوم حالت تر هغې نه بدلوي تر څو چې هغوي
خپل حالت په خپله نه بدلوي -

په دې لړ کښې د معاشي او اقتصادي مسائلو حل کولو دپاره د رسول پاک
صلعم او د خلفائے راشدین اقدامات د قدر وړ دي -
په ادب کښې د جدیدیت معنی و مفهوم واضح کولو دپاره یو ځل بیا د
ډاکټر عنوان چشتي خبره راخلم -

” عام طور پر جدت کے دو مفہوم ہیں۔ ایک یہ کہ شاعری میں جدید مسائل ،
موضوعات ، رجحانات اور عصری آگہی کو سمونا ، دوسرے روایت کی ڈگر سے ہٹ کر
نئے اسالیب و انداز کا سہارا لینا۔ مگر جدت میں یہ دونوں مفہوم شامل ہیں۔ پہلا

مفهوم جدت کا داخلی پہلو اور دوسرا خارجی پہلو ہے۔ اس لئے ہر ایسی شاعری کو جدید شاعری کہا جاسکتا ہے۔ جس میں تجربے اور تازگی کی جھلک ملتی ہے۔ ۱۱“

صرف جدت برائے جدت تہ مونږ فیشن خو وئیلے شو جدت نہ شو وئیلے۔ پہ جدت کښې ځانگړتوب، نوې موضوع و اسلوب او نومے هېئت ضروري توکي دي۔ روایتی موضوعات پہ نوي انداز کښې پېش کول هم د جدت برخه ده خو دا انداز دې ځانگړې او زړه رابښکونکے وي۔ بل د هر دور هر جديد ادب هم د خپل دور د چاپېريال او ثقافت عکاسي کوي۔ رښتینے جدیدیت د خپل د ټولو تقاضو احترام کوي او د خپل دور د ټولو فکري او جمالياتي تقاضو د جذب کولو سره سره د روایت د ودې او ارتقاء يو تخليقي اظهار وي۔

حوالہ

- ۱ ڈاکٹر عنوان چشتی، اردو شاعری میں جدیدیت کی روایت، (لاہور: تخلیق مرکز، سن ندارد) ص ۳۱
- ۲ ڈاکٹر سلمیٰ شاہین، جدید نظم پہ پنستو کنبی، (پبسنور: یونیورسٹی بک ایجنسی، ۲۰۰۳ء) ص ۱۰
- ۳ Oxford Advanced Learner's Dictionary Ed; Jonathan Crowther, fifth edition 1995
S.V "Modernism."
- ۴ ڈاکٹر عنوان چشتی، اردو شاعری میں جدیدیت کی روایت، (لاہور: تخلیق مرکز، سن ندارد) ص ۱۳
- ۵ Oxford Advanced Learner's Dictionary Ed; Jonathan Crowther, fifth edition 1995
S.V "Renaissance."
- ۶ Dr. T.Singh, A History of English Literature (Lahore: kitab Mahal, No date), P 51
- ۷ اشتیاق احمد، جدیدیت کا تنقیدی تناظر، (لاہور: بیت الحکمت، ۲۰۰۶ء) ص ۳۸
- ۸ Dr. T.Singh, A History of English Literature (Lahore: kitab Mahal, No date) P 512
- ۹ ibid
- ۱۰ <http://www accuratepapers.com/samples/what-is-Modernism.pdf> (accessed 19-12-16).
- ۱۱ ڈاکٹر عنوان چشتی، اردو شاعری میں جدیدیت کی روایت، (لاہور: تخلیق مرکز، سن ندارد) ص ۲۷